

DEN UČITELŮ

LONI NĚKDY TAKHLE Z JARA, DORAZILA NEMOC DRAVÁ,
UZAVŘELA ŠKOLY, HŘIŠTĚ, ŽE PRÝ „SEJDETE SE PŘÍŠTĚ“.
TRVÁ TO UŽ SKORO ROK, JE TO PRO NÁS VŠECHNY ŠOK.

DENNĚ KOUKÁM DO NOŤASU, UČITELÉ ZNÁM DLE HLASU,
SLYŠÍM Z NĚHO: „HALÓÓÓ JSTE TAM? ODPOVĚZTE, ŠLI JSTE NĚKAM?!“
DRUHÁ STRANA STÁLE MLČÍ, ASI JEŠTĚ V LŮŽKU TRČÍ.

NAŠTĚSTÍ JSOU ŠPRTI V TŘÍDĚ, KDYŽ NEUMÍŠ, ZASKOČÍ TĚ.
SNAŽÍME SE O KULTURU, DĚLÁME SI „MEJKAP“, KÚRU,
PŘESTOŽE NÁM KAMERA, VIDÍ MAX JEN TEMENA.

RODIČŮM SE JEŽÍ VLASY,
KDY TO VŠECHNO SKONČÍ ASI?
I KDYŽ TO TAK NEVYPADÁ,
DOMA NA NÁS VŠECHNO PADÁ.
TĚŠÍME SE DO ŠKOLY,

NA TY NAŠE **KANTORY.**

